

Kiedy do granic „dwójka”?

Czy na gruncie obowiązującego prawa posiadanie przez geodetę uprawnień geodezyjnych z zakresów 1 i 4 uprawnia go do przygotowania operatu technicznego z wyznaczenia punktów granicznych oraz ustalenia granic do celów ewidencji gruntów i budynków? Decyzję w tej sprawie ogłosił niedawno Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi. Jak napisano w uzasadnieniu wyroku (sygn. akt III SA/Łd 709/15): „wyznaczanie punktów granicznych skutkujące bezpośrednio na przebieg linii granicznej i na obszar nieruchomości stawia wykonawcy prac geodezyjnych inne wymagania, przede wszystkim co do znajomości przepisów prawnych, niż są wymagane w przypadku pozostałych zakresów uprawnień zawodowych. Słusznie też organ [WINGiK – przyp. red.] – powołując art. 39 Prawa geodezyjnego i kartograficznego oraz § 37 i § 38 rozporządzenia w sprawie ewidencji gruntów i budynków – stwierdza, że wyznaczenie punktów granicznych i ustalenie granic (gdy brak jest odpowiedniej dokumentacji lub dane w niej zawarte nie są wiarygodne) zobowiązuje wykonawcę do posiadania uprawnień zawodowych z zakresu 2. Trzeba bowiem zwrócić uwagę na łączność regulacji załącznika 2 do rozporządzenia w sprawie uprawnień zakres 2 uprawnień z § 37 i § 38 w zw. z § 36 rozporządzenia ws. EGiB. Wymienione w zakresie 2 prace związane z ustalaniem granic w trybie przepisów o EGiB oraz podziałami nieruchomości, w tym w trybie rozgraniczenio-

wym, są jednocześnie pracami wskazanymi w § 37 i § 38 w zw. z § 36 rozporządzenia ws. EGiB. Ich wykonanie jest zaś dokonywane w celu ustalenia przebiegu granic działek ewidencyjnych. Co więcej, w tych ostatnich przepisach ustawodawca nawiązuje do dokumentacji sporządzonej m.in. w postępowaniu rozgraniczającym, w celu podziału nieruchomości czy wznawiania znaków granicznych”.

Co ciekawe, w sprawie tej przedstawiono stanowisko GGK, który uznał, że czynności wznawienia znaków granicznych i wyznaczania punktów granicznych, wykonywane w trybie art. 39 PgiK lub czynności ustalenia przebiegu granic ewidencyjnych, w tym położenia punktów granicznych wykonane w trybie § 37-39 rozporządzenia ws. EGiB należy potraktować jako czynności identyfikujące położenie gruntów granicznych na gruncie, a identyfikacja ta jest częścią składową geodezyjnego pomiaru sytuacyjnego obiektu punktowego, jakim jest punkt graniczny. WSA podkreślił jednak, że w świetle przepisów przedstawionych w sentencji, trudno podzielić pogląd GGK. „Powoływane przez skarżącego wytyczne GGK nie stanowią w polskim systemie prawnym źródeł prawa w indywidualnej sprawie, a jedynie są poglądem podmiotu, który je sformułował. Nie mają one zatem mocy wiążącej i organy administracji geodezyjnej i kartograficznej nie są nimi związane” – napisano w wyroku.

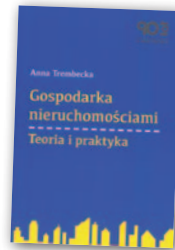
JK

Literatura

O gospodarce nieruchomościami

Nakładem Wydawnictw AGH ukazała się książka dr Anny Trembeckiej pt. „Gospodarka nieruchomościami. Teoria i Praktyka”. Jej celem jest analiza form i zasad gospodarowania mieniem publicznym, która pozwoli na zaproponowanie prawidłowych procedur oraz metod postępowania w ścisłym powiązaniu teorii z praktyką. Autorka – adiunkt w Katedrze Geodezji Inżynierskiej i Budownictwa AGH – część pracy poświęciła problematyce występującej w procesie gospodarowania nieruchomościami związanej z roszczeniami byłych właścicieli oraz innych osób. Publikacja wydana w miękkiej oprawie liczy 306 stron i jest dostępna w Księgarni Geoforum.pl w cenie 30 zł.

Źródło: Wydawnictwo AGH

Nowość o scalaniu gruntów

„Współczesne scalania gruntów w kształtowaniu granic rolniczej przestrzeni produkcyjnej” to tytuł publikacji, która ukazała się nakładem Oficyny Wydawniczej Politechniki Warszawskiej. Jest to praca zbiorowa pod red. dr hab. Katarzyny Sobolewskiej-Mikulskiej, kierownik Zakładu Katastru i Gospodarki Nieruchomościami WGik PW. Wykazano w niej związki planowania przestrzennego z działaniami w poszczególnych gminach i obrębach ewidencyjnych. Książka wydana w miękkiej oprawie liczy 118 stron. W Księgarni Geoforum.pl kosztuje 33 zł.

Źródło: OWPW

Powiat tarnowski wyróżnia Mieczysława Sobola

Podczas obrad XIII sesji Rady Powiatu Tarnowskiego uhonorowano Mieczysława Sobola – emerytowanego geodetę, biegłego sądowego i pasjonata kartografii. **Mieczysław Sobol** urodził się w Warszawie, w rodzinie oficera lotnictwa. Powstanie przeżył w stolicy, następnie był wywieziony do obozu, później wobec zniszczenia dotychczasowego miejsca zamieszkania trafił do rodziny w Tarnowie. W roku 1956 ukończył Wydział Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej. Zawodowo związany jest z geodezją i rejonem tarnowskim, (na poziomie miasta, powiatu, jak i województwa). Pełnił m.in. obowiązki geodety województwa. Dzięki jego osobistym zabiegom woj. tarnowskie miało jako pierwsze w kraju opracowaną nową mapę zasadniczą, a także jako jedno z nielicznych mogło się poszczycić własnym atlasem zawiera-

jącym wiele map i danych statystycznych dotyczących tego regionu. Pasją M. Sobola są mapy. Odnalazł m.in. najstarszy znany i zachowany do dziś obraz kartograficzny rejonu tarnowskiego – mapę okolic Gręboszowa z 1678 r. Od kilku lat jest już na emeryturze, ale nadal wydaje opinie dla sądów w zakresie geodezji i kartografii. Był wielokrotnie odznaczany (w tym Krzyżem Oficerskim i Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, a także złotą odznaką „Za zasługi w dziedzinie geodezji i kartografii”). 26 listopada starosta tarnowski Roman Łucarz, przewodniczący Rady Powiatu Tarnowskiego Paweł Smoleń oraz wicestarosta tarnowski Zbigniew Karciński wręczyli Mieczysławowi Sobolowi Grosz Tarnowski Ziemski w dowód uznania jego zasług dla geodezji i kartografii regionu tarnowskiego.

Źródło: SP w Tarnowie

